



T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 21 Mart 2019
Sayı : 636

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu'nda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Gülizar BİÇER KARACA
Denizli Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- Adalet - Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih :	07 Mayıs 2019
	Esas No: 2/1785



TEMM KAMUNLAR ve KADINLAR BÖLÜMÜ
22 Mart 2019
Numara:

TEMM GELEN EVRAK
22 Mart 2019
No: 446007
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Vergi Mükellefleri, vergi ödevlerini yerine getirirken bu ödevlerini yerine getirmelerinde engel olacak derecede ağır hastalık, ağır kaza, tutukluluk, gözaltı vb. uğramaları halinde kendilerine bu sebepler ortadan kalkıncaya kadar yasal süreler işletilmediği gibi, bu ödevlerini yerine getirmek için ek süreler de verilmektedir. Muhasebe meslek mensupları için ise Vergi Usul Kanununda böyle bir düzenleme mevcut değildir.

Muhasebe Meslek Mensupları son günlerde zorlu süreçlerden geçmektedir. Vergi mükelleflerinin işleri basta olmak üzere, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, Tarım ve Orman Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Bankalar, SPK, BDDK, KOSGEB, TÜİK, EPDK, Rekabet Kurumu, SGK, İŞKUR gibi birçok Kurum ve Kuruluşa ve Vergi Mükelleflerine bilgi, Beyan ve Bildirim vermektedirler. Bunların birçoğu da angarya boyutuna ulaşmıştır.

Hal böyle iken, son bir ay içinde ülkemizin birçok yerinden meslek mensuplarının ölüm haberleri gelmektedir. Kimisi masa başında, kimisi bürosunda sabahlarken; kalp krizi geçirenler, mide ve beyin kanamasıyla hastaneye kaldırılanlar. Meslek mensuplarının bu yoğun tempo içinde bırakın kendilerine, ailelerine ayıracakları zaman kalmamıştır. Sosyal hayatları yok denecek kadar azdır.

Vergi mükelleflerinin ölümü halinde Vergi Usul Kanununda mücbir sebep hali düzenlenmişken, Meslek Mensubunun ölümü halinde dahi işini yaptığı mükelleflerine bu hak tanınmamıştır. Ölen Meslek Mensuplarının müşterilerinin beyannameleri verilemediğinden vergi mükellefleri de mağdur olmakta ve büyük cezalarla karşılaşmaktadırlar.

3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre meslek ifa edenler nezdinde gerçekleşecek mücbir sebep hallerinin mükellef nezdinde gerçekleştiğinin kabulü bir zorunluluktur. Şöyle ki, vergi mükellefinin işini yapan meslek mensubunun ölümü halinde; yeni bir meslek mensubu arayışı, sözleşme yapılması, defter ve belgelerin yeni meslek mensubuna aktarılması ve yeni meslek mensubunun defter ve belge münderecatına muttali olması belli bir zamanı gerektirmektedir. Ayrıca meslek mensubunun ölümü, mükellef için mücbir sebep olarak kabul edilmeli ve özel olarak düzenlenmelidir. Bu sorunun çözülmesi yaşanan olaylardan anlaşılmaktadır ki zorunlu hale gelmiştir.

Vermiş olduğumuz kanun teklifi ile vergi mükelleflerinin işlerini yapan, 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yetki almış meslek mensupları için de gerekli düzenlemelerin yapılması ve mükellefler ile muhasebe meslek mensuplarının yaşadığı sorunların çözülmesi amaçlanmıştır.



MADDE GEREKÇELERİ

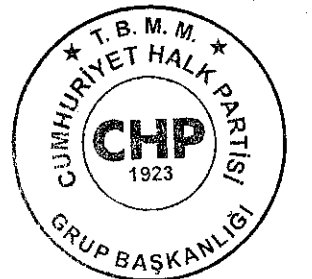
MADDE 1- Genel gerekçe dođrultusunda bir gerekçedir.

MADDE 2- Genel gerekçe dođrultusunda bir gerekçedir.

MADDE 3- Genel gerekçe dođrultusunda bir gerekçedir.

MADDE 4- Yürürlük maddesidir.

MADDE 5- Yürürlük maddesidir.



213 SAYILI VERGİ USUL KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 04/01/1961 tarih ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun Mücbir Sebepler başlıklı 13 üncü maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“13/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yetki almış meslek mensupları nezdinde meydana gelen birinci fıkrada sayılan haller (meslek mensuplarının ve 1. derecede kan veya sıhri hısımlığı dahil ölümü ile bunların mesleklerini yapmalarına engel teşkil edecek disiplin cezası almaları veya doğum yapmaları halini de içeren), anılan meslek mensupları aracılığıyla yerine getirilecek beyan ve bildirim ödevleri ile sınırlı olmak üzere, bunlarla sözleşme imzalamış mükellefler bakımından da mücbir sebep olarak kabul edilir.”

“Olağanüstü politik riskin gerçekleştiği tespit edilen yabancı memleketlerde iş yeri veya şube açmak suretiyle faaliyette bulunan mükellefler için bu durum mücbir sebep olarak değerlendirilir. Olağanüstü politik riskin gerçekleştiği hususu, Dışişleri Bakanlığının görüşü ve Hazine ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Cumhurbaşkanınca tespit edilir.”

MADDE 2- 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Bu Kanunun 13 üncü maddesinde yazılı mücbir sebeplerden herhangi birinin bulunması hâlinde bu sebep ortadan kalkıncaya kadar süreler islemez. Bu takdirde tarh zamaşımı (ceza kesmede zamaşımı süresi dahil) islemeyen süreler kadar uzar. Şu kadar ki bu Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre uzayan süre, mücbir sebebin meydana geldiği tarihten başlayarak otuz günden fazla olamaz. Bu fıkranın uygulanması için mücbir sebebin malum olması veya ilgililer tarafından ispat veya tevsik edilmesi şarttır.

Hazine ve Maliye Bakanlığı, bu Kanunun 13 üncü maddesinin;

a) Birinci fıkrasının (b) bendinde sayılan haller nedeniyle bölge, il, ilçe, mahal ve/veya afete maruz kalanlar itibarıyla mücbir sebep hali ilan etmeye ve bu sürede vergi ödevlerinden yerine getirilemeyecek olanları tespit etmeye, bu yetkiyi vergi türleri ve işyerleri itibarıyla beyannamelerin toplulaştırılması, yeni beyanname verme süreleri belirlenmesi ve beyanname verme zorunluluğunun kaldırılması şeklinde kullanmaya,

b) Üçüncü fıkrasında sayılan haller nedeniyle, Türkiye’de yerine getirilmesi gereken vergilendirmeye ilgili ödevlerden hangilerinin, hangi süreyle etkilendiğini tespit etmeye, bu yetkiyi mükelleflerin riskten etkilenme dereceleri ile vergi türleri itibarıyla etkilenilen süreyi farklılaştırmak suretiyle kullanmaya

yetkilidir.

Hazine ve Maliye Bakanlığı bu yetkisini, mücbir sebebin başladığı tarihten itibaren ikinci fıkranın (a) bendi için bir yılı, (b) bendi için altı ayı geçmeyecek şekilde kullanabilir.

Cumhurbaşkanı, üçüncü fıkrada yer alan süreleri bir katına kadar artırmaya, Hazine ve Maliye Bakanlığı ise bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”



MADDE 3- 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Zor durumda bulunmaları hasebiyle vergi muamelelerine mütcellik ödevleri süresi içinde yerine getiremeyecek olan;

1-Vergi Mükelleflerine,

2-Vergi mükelleflerinin işlerini sözleşmeyle yapan ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yetki almış meslek mensuplarına,

Kanunî sürenin bir katını, kanunî sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere, Hazine ve Maliye Bakanlığınca münasip bir mühlet verilebilir.

Bu mühletin verilebilmesi için:

1. Mühlet isteyen sürenin bitmesinden evvel yazı ile istemde bulunmalıdır.
2. İstemde gösterilen mazeret, mühlet verecek makam tarafından kabule lâıık görülmelidir.
3. Mühletin verilmesi halinde verginin alınması tehlikeye girmemelidir.

Hazine ve Maliye Bakanlığı mühlet verme yetkisini tamamen veya kısmen mahalline devredebileceği gibi bölgeler, iller, ilçeler veya sektörler ile iş kolları ya da mükellef grupları itibarıyla yazılı başvuru şartı aramaksızın da kullanabilir.”

MADDE 4- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5- Bu kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

